

Nr 344.

Av herr **Söderquist**, *angående organisationen av personalvården inom den civila statsförvaltningen m. m.*

(Lika lydande med motion i Andra kammaren, nr 456.)

Stockholm den 26 januari 1952.

Martin Söderquist.

Nr 345.

Av herr **Söderquist m. fl.**, *om rätt till uppskjuten livränta för befattningshavare, som dömts till avsättning eller på grund av tjänstefel skilts från tjänsten före år 1935.*

Vid 1951 års riksdag hemställdes i de likalydande motionerna I: 271 och II: 278 om rätt till uppskjuten livränta för befattningshavare i statens tjänst, som dömts till avsättning eller på grund av tjänstefel skilts från tjänsten före år 1935.

I motionerna framhölls följande:

”Jämlikt beslut av 1949 års riksdag gäller numera den bestämmelsen, att en statens befattningshavare, som dömts till avsättning eller på grund av tjänstefel skilts från tjänsten, icke vidare skall sättas i sämre ställning beträffande pensionsförhållandena än om han efter egen ansökan avgått från befattningen. Det ökade straff, som den mistade pensionsrätten innebar, ansågs nämligen icke rimligen böra påläggas vederbörande.

Vid tillämpningen av de nya bestämmelserna ha emellertid undantagits de befattningshavare, som avsatts före den 1 juli 1935, vilket år författningen om uppskjuten livränta för dem, som frivilligt avgått ur tjänsten före pensionsålderns inträde, trädde i kraft. Man har nämligen ansett, att även i sådana fall den regeln skall gälla, att den avskedade skall komma i samma ställning som den frivilligt avgångne, i detta fall alltså inte få det bättre än denne.

En dylik innebörd av bestämmelserna synes oss emellertid utomordentligt hård. Den frivilligt avgångne tjänstemannen lämnar väl praktiskt taget alltid tjänsten för att tillträda en bättre befattning eller för att ägna sig åt studier